

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de Alexandra Dudoglo, reprezentată de avocatul Andrei Tatar,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Alexandra Dudoglo împotriva ÎM „Su-Canal” privind anularea ordinului, restabilirea în funcția anterior deținută, atragerea la răspundere a persoanelor vinovate de încălcările admise, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă și a prejudiciului moral cauzat,

împotriva deciziei din 29 mai 2025 a Curții de Apel Sud, sediul Comrat,

*(Dosarul nr. 2ra-633/25
Nr. PIGD 2-23137117-01-2ra-30102025)*

Recursul declarat după 01 septembrie 2023, temeiurile nu se încadrează în art.432 alin.(1) din Codul de procedură civilă.

Recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Au examinat anterior cauza judecătorești:

Prima instanță: Judecătoria Comrat, sediul Vulcănești (I. Botezatu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Sud, sediul Comrat (A. Mironov, D. Fujenco, G. Colev)

21 ianuarie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de Alexandra Dudoglo, reprezentată de avocatul Andrei Tatar,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din
Stela Procopciuc, *Președinte*,
Gheorghe Stratulat
Ion Munteanu, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 22 septembrie 2023, Alexandra Dudoglo a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎM „Su-Canal” privind anularea ordinului, restabilirea în funcția anterior deținută, atragerea la răspundere a persoanelor vinovate de încălcările admise, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă, a prejudiciului moral cauzat și a cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta a relatat că, începând cu data de 12 aprilie 2018, la invitația șefului Î.M. „Su-Canal” și în temeiul ordinului nr. 75, a fost angajată pe durată nedeterminată în funcția de economist pentru evidența contabilă și analiza activității gospodărești, cu remunerarea muncii conform statelor de personal aprobate pentru anul 2018. În conformitate cu art. 55 alin. (1) lit. f) din Codul muncii, avea statut de pensionar pentru limită de vârstă și nu era încadrată în câmpul muncii anterior angajării.

3. Contractul individual de muncă dintre ea și angajator nu a fost încheiat în formă scrisă, iar conform art. 58 alin. (3) din Codul muncii, în cazul în care contractul individual de muncă nu a fost perfectat în formă scrisă, acesta este considerat a fi încheiat pe o durată nedeterminată și își produce efectele din ziua în care salariatul a fost admis la muncă de către angajator.

4. Pe perioada aprilie 2018 – iunie 2020, funcția de șef al întreprinderii a fost exercitată de V. Gagauz, iar din luna iunie 2020 și până în prezent, funcția este deținută de T. Slavioglo.

5. Reclamanta a arătat că este pensionară începând cu 23 martie 2016, iar relațiile sale de muncă de fapt cu Î.M. „Su-Canal” continuă neîntrerupt din 01 decembrie 2008. În perioada absenței sale de la locul de muncă, din luna octombrie 2015 până la 12 aprilie 2018, întreprinderea nu a avut un economist permanent angajat.

6. În context, a susținut că și-a îndeplinit corespunzător obligațiile funcționale și de serviciu, îndeplinind atribuțiile de specialist în mod conștiincios, iar rapoartele au fost întocmite și prezentate în termen, reflectând date veridice.

7. Aceasta a menționat că situațiile conflictuale și litigiile de muncă au început să apară în lunile februarie–martie 2021. La 08 februarie 2021, șeful interimar al Î.M. „Su-Canal”, T. Slavioglo, a emis, spre luare la cunoștință, ordinul nr. 27 din 08 februarie 2021, întemeiat pe art. 184 și art. 86 lit. y¹) din Codul muncii, privind concedierea sa începând cu 23 februarie 2021, pe motivul existenței statutului de pensionar pentru limită de vârstă.

8. În context a susținut că la 07 mai 2021, s-a adresat Judecătoriei Comrat cu o cerere de chemare în judecată, solicitând anularea ordinului nr. 27 din 08 februarie 2021, emis de șeful interimar al Î.M. „Su-Canal”, ca fiind ilegal, precum și restabilirea sa în funcția deținută anterior, litigiu soluționat prin decizia nr. [2ra-1596/22 din 21 iunie 2023 a Curții Supreme de Justiție](#), cu care însă nu este de acord.

9. Având în vedere circumstanțele expuse, Alexandra Dudoglo a solicitat: anularea ca ilegală a ordinului nr. 76 din 7 august 2023; restabilirea sa în funcția deținută anterior; tragerea la răspundere a persoanelor vinovate de încălcările comise; încasarea de la pârât a salariului pentru întreaga perioadă a absenței forțate de la locul de muncă, precum și compensarea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile nelegale ale angajatorului.

10. La 02 februarie 2024, în cadrul examinării cauzei, de la reclamanta Alexandra Dudoglo au parvenit mai multe completări la cererea de chemare în judecată.

11. Prin completarea nr. 1, reclamanta a solicitat încasarea salariului pentru 10 zile lucrătoare aferente perioadei 19–30 iunie 2023, care nu au fost incluse în calculul final. Potrivit calculului prezentat, suma datorată este de 3977,30 lei (8750,00 lei salariu lunar ÷ 22 zile lucrătoare × 10 zile). Reclamanta a menționat că, prin ordinul din 13 iunie 2023, i-a fost acordat concediu pentru perioada 19 iunie – 16 iulie 2023 (28 zile calendaristice), însă în intervalul 19–30 iunie 2023 s-a aflat efectiv la locul de muncă pentru finalizarea raportului către Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică, potrivit tarifelor aprobate, urmând să beneficieze ulterior de zile libere compensatorii. În realitate, concediul său a început la 01 iulie 2023, fiind ulterior în concediu medical în perioada 12–28 iulie 2023. După revenirea la serviciu, la 07 august 2023, i-a fost înmănat ordinul nr. 76-k din 07 august 2023 privind concedierea. Reclamanta a arătat că cele 10 zile lucrătoare din luna iunie nu au fost incluse în calculul final al drepturilor salariale, deși a formulat două cereri scrise în acest sens: cererea nr. 174 din 07 august 2023, respinsă prin răspunsul cu nr. 119-2023 din 09 august 2023, și cererea nr. 215 din 18 octombrie 2023, respinsă prin răspunsul nr. 156 din 31 octombrie 2023 (f.d. 105).

12. Prin completarea nr. 2, reclamanta a solicitat încasarea premiului pentru anul 2021, arătând că în acel an Î.M. „Su-Canal” a acordat angajaților un premiu de 1000 de lei cu ocazia zilei de 8 Martie, precum și câte un salariu lunar integral tuturor angajaților în luna iunie 2021. Despre aceste plăți a

aflat abia după restabilirea sa la locul de muncă, prin decizia Curții de Apel din anul 2022.

13. În urma cererii scrise nr. 331 din 12 decembrie 2022, adresată șefului Î.M. „Su-Canal”, aceasta a primit un răspuns negativ prin mesajul nr. 326 din 15 decembrie 2022, în care se menționa că „premiile se acordă doar angajaților actuali”. Reclamanta a subliniat că la 08 martie 2021 se afla în concediu medical (22 februarie – 17 martie 2021) și nu era concediată, motiv pentru care refuzul este nelegal. Ea a invocat neplata a două premii: 1000 de lei și 7337,50 de lei, ambele refuzate cu același argument. Ulterior, prin cererea nr. 239 din 11 decembrie 2023, reclamanta a solicitat copii de pe ordinele interne pentru a le anexa la acțiune, însă șeful interimar al întreprinderii i-a răspuns prin adresa nr. 191 din 05 ianuarie 2024 că nu are dreptul de a primi astfel de informații, deoarece nu este angajată activă a întreprinderii.

14. Prin completarea nr. 3, reclamanta a cerut plata salariului pentru 6 zile neincluse în calculul concediului anual pentru anul 2021. Ea a arătat că la 08 februarie 2021 a fost familiarizată cu ordinul nr. 27-k privind concedierea de la 23 februarie 2021, emis în baza art. 184 lit. c) și art. 86 lit. y¹) din Codul muncii. În ordin s-a calculat un concediu de 54 de zile, deși, potrivit contractului colectiv al întreprinderii și art. 33 alin. (7) din Codul muncii, i se cuveneau 60 de zile (31 zile pentru 2019–2020 și 29 zile pentru 2020–2021). Diferența de 6 zile neincluse în calcul trebuia remunerată cu suma de 1554 de lei (6 zile × 259 lei/zi).

15. Reclamanta a mai menționat că contractul colectiv de muncă al întreprinderii, valabil din ianuarie 2017 până în decembrie 2021, se aplică tuturor salariaților, indiferent de apartenența sindicală, și prevede acordarea a trei zile suplimentare de concediu pentru vechimea neîntreruptă în muncă. În decembrie 2020, acesteia i s-a acordat concediul pentru anii 2018–2019, constând în 28 zile de bază plus 3 zile pentru vechime (31 zile în total), în conformitate cu prevederile contractului colectiv, coordonat cu comitetul sindical și aprobat de Inspectoratul Muncii.

16. Prin completarea nr. 4, reclamanta a solicitat obligarea pârâtului la achitarea cheltuielilor de traducere din limba română în limba rusă a deciziei Curții Supreme de Justiție și a deciziei Curții de Apel, în sumă de 2500 de lei.

17. Prin hotărârea din 16 februarie 2024 a Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Alexandra Dudoglo (f.d. 143, 149-159, Vol.I).

18. La 13 martie 2024, Alexandra Dudoglo, reprezentată de avocatul Andrei Tatar a declarat apel, iar la 02 iulie 2024 a prezentat cererea de apel motivată împotriva hotărârii din 16 februarie 2024 a Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii sale (f.d.146, 170-173, Vol.I).

19. Prin decizia din 29 mai 2025 a Curții de Apel Sud, sediul Comrat, s-a respins apelul declarat de Alexandra Dudoglo, reprezentată de avocatul Andrei Tatar și s-a menținut hotărârea din 16 februarie 2024 a Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești (f.d.210-216, Vol.I).

20. Pentru a decide astfel, instanța de apel a analizat legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe în raport cu prevederile art. 373 alin. (1)-(2), art. 385 lit. c), art. 123 și art. 254 alin. (3) din Codul de procedură civilă, precum și cu normele Codului muncii, art. 81 alin. (1)-(3), art. 86 alin. (1) lit. y¹), art. 184 lit. c) și art. 89 alin. (3).

21. Instanța de apel a examinat probele depuse, inclusiv ordinele nr. 27-k din 08 februarie 2021, nr. 50-k din 18 martie 2021, nr. 76-k din 07 august 2023 și nr. 85-k din 14 iulie 2022, certificatele medicale privind perioada 22 februarie – 17 martie 2021, contractul colectiv de muncă, evidențele salariale, precum și hotărârile și deciziile instanțelor de fond, de apel și ale Curții Supreme de Justiție.

22. Așadar, instanța de apel a reținut că reclamanta a fost angajată în funcția de economist prin Ordinul nr. 75-k din 12 aprilie 2018, că ordinul nr. 27-k a fost emis pentru concediere în temeiul art. 184 lit. c) și art. 86 alin. (1) lit. y¹) din Codul muncii, iar ordinul nr. 50-k a fost emis la finalul concediului medical al reclamantei, respectând termenul și formalitățile prevăzute de art. 81 alin. (2)-(3).

23. De asemenea, instanța ierarhic inferioară a constatat că prin decizia din 21 iunie 2023 a Curții Supreme de Justiție s-a confirmat legalitatea ordinului nr. 27-k din 08 februarie 2021, iar ordinul nr. 76-k din 07 august 2023 a fost emis în baza acestei decizii, confirmând încetarea raporturilor de muncă în condiții legale.

24. Totodată, instanța de apel a apreciat că argumentele apelantei, referitoare la presupusa ilegalitate a ordinului nr. 76-k din 07 august 2023 și a hotărârii primei instanțe, nu sunt susținute de probe noi și nu contrazic constatările instanței de fond.

25. În aceste condiții, instanța de apel a concluzionat că hotărârea din 16 februarie 2024 a Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești a fost motivată, legală și întemeiată, că toate circumstanțele relevante au fost cercetate și evaluate corect, iar ordinul nr. 76-k din 07 august 2023 este legal, ceea ce justifică respingerea apelului și menținerea hotărârii primei instanțe.

26. La 11 septembrie 2025, Alexandra Dudoglo, iar la data de 12 septembrie 2025, Alexandra Dudoglo, reprezentată de avocatul Andrei Tatar a declarat recurs împotriva deciziei din 29 mai 2025 a Curții de Apel Sud, sediul Comrat, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi decizii privind admiterea cererii sale de chemare în judecată.

27. În susținerea cererii de recurs, recurenta a contestat decizia din

29 mai 2025 a Curții de Apel Sud, sediul Comrat, solicitând casarea acesteia în temeiul art. 432 alin. (2) lit. a) și c) și alin. (4) din Codul de procedură civilă, considerând-o ilegală și neîntemeiată.

28. Or, prin decizia din 21 iunie 2023 a Curții Supreme de Justiție a fost anulată restabilirea sa la locul de muncă, fapt ce nu echivalează cu încetarea raporturilor de muncă, întrucât efectul juridic al restabilirii fusese deja consumat, iar activitatea ei continua în cadrul întreprinderii.

29. Recurenta a arătat că temeiul invocat de instanțele inferioare – anularea restabilirii la locul de muncă – nu se regăsește printre cazurile de încetare a raporturilor de muncă, prevăzute în mod exhaustiv la art. 81, 82, 85, 86, 305 și 310 din Codul muncii. În consecință, interpretarea potrivit căreia, prin anularea deciziei din 13 iulie 2022 a Curții de Apel Comrat și menținerea în vigoare a ordinului inițial de concediere, raporturile de muncă ar înceta *de drept*, este eronată și contrară legii.

30. Instanțele de fond și de apel au aplicat greșit normele menționate, apreciind necorespunzător efectul deciziei din 21 iunie 2023 a Curții Supreme de Justiție, care a vizat constatarea legalității ordinului de concediere nr. 27-k din 08 februarie 2021, și nu ordinul ulterior nr. 76-k din 07 august 2023, emis în baza acesteia.

31. Prin urmare, recurenta a conchis că instanța de apel a comis erori de drept și de apreciere a probelor, ceea ce atrage incidența prevederilor art. 432 alin. (2) lit. a) și c) și alin. (4) din Codul de procedură civilă, fiind necesară casarea deciziei atacate și rejudecarea cauzei în fond.

32. La 19 septembrie 2025 la adresa de e-mail a Î.M. „Su-Canal” și a reprezentantului acesteia, avocatului Dmitri Chiseev, a fost expediată copia recursului declarat de Alexandra Dudoglo, reprezentată de avocatul Andrei Tatar cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

33. Până la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului declarat de Alexandra Dudoglo, reprezentată de avocatul Andrei Tatar, intimata nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

34. Art. XI alin. (1), (3) din Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție):

„(1) Prezenta lege intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cu excepția art. IV, V pct. 1–9 și 11–16 și art. VII, care vor intra în vigoare la 1 septembrie 2023.

(3) Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.”

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

35. În această consecvență, examinarea admisibilității recursului declarat de Alexandra Dudoglo, reprezentată de avocatul Andrei Tatar împotriva deciziei din 29 mai 2025 a Curții de Apel Sud, sediul Comrat, la 11 septembrie 2025, va fi examinată prin prisma temeiurilor stipulate în redacția art. 432 din Codul de procedură civilă în vigoare de la 01 septembrie 2023.

Astfel, la momentul depunerii și examinării admisibilității prezentului recurs, prevederile legale relevante aveau următorul conținut:

36. Art. 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

37. Art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit.d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

38. Art. 433 alin.(1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

f) recursul este vădit neîntemeiat.”

39. Art. 434 alin.(1) – (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

40. Art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

41. Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că Alexandra Dudoglo, reprezentată de avocatul Andrei Tatar s-a conformat dispozițiilor art. 434 alin.(1) din Codul de procedură civilă, și a depus în termen recursul la 11 septembrie 2025. Or, decizia Curții de Apel Sud, sediul Comrat a fost pronunțată la 29 mai 2025 și expediată în adresa participanților la proces, prin intermediul oficiului poștal la 16 iulie 2025, însă date privind recepționarea acesteia de către Alexandra Dudoglo, sau reprezentantul acesteia, avocatul Andrei Tatar la materialele cauzei lipsesc (f.d.217, Vol.I).

42. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit.a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă (a se vedea pct.55).

43. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă (în redacția Legii nr. 246 din 31 iulie 2023, în vigoare de la 01 septembrie 2023), enunțate la pct.55 din prezenta încheiere.

44. Totodată, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că, deși la data pronunțării deciziei instanței de apel din 29 mai 2025 erau deja în vigoare dispozițiile art. 432 din Codul de procedură civilă, în redacția Legii nr. 246 din 31 iulie 2023 (intrată în vigoare la 1 septembrie 2023), recurenta nu a manifestat diligența necesară, invocând temeiuri de drept din redacția anterioară a legii procesuale — respectiv cea prevăzută de Legea nr. 272 din 29 noiembrie 2018 (în vigoare de la 12 ianuarie 2019) — care și-au pierdut valabilitatea juridică și nu mai produc efecte, fiind considerate caduce.

45. De altfel, verificând motivele de casare, invocate în cererea de recurs de Alexandra Dudoglo, reprezentată de avocatul Andrei Tatar, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că acestea nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în vigoare la 01 septembrie 2023, deoarece se referă la dezacordul recurantei cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă existența temeiurilor de declarare a recursului ca fiind admisibil, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

46. Potrivit jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri.

47. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că, recursul declarat de Alexandra Dudoglo, reprezentată de avocatul Andrei

Tatar conține obiecții de fapt și de drept, similare celor expuse anterior în cadrul examinării cauzei, care au fost analizate de către instanța de apel, fiind apreciate corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenteii la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

48. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că, dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate instanței de apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici.

49. Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că argumentele invocate de către recurentă nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, și respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

50. Prin urmare, dezacordul recurenteii cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

51. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

52. În contextul prevederilor art. 432 alin. (2) din Codul de procedură civilă, în cazul invocării inclusiv în recurs de către recurent a temeiurilor conținute la art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs verifică sub aspectul dat temeiurile recursului.

53. La acest aspect, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în jurisprudența sa constantă, statuează că, dreptul de acces la instanță nu este absolut. Există limitări implicit admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, p. 38, cauza Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în

special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (cauza Luordo împotriva Italiei, p.85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (cauza Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45). Procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (cauza Helmers c. Suediei, 09 octombrie 1991).

54. Din considerentele redate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că recursul declarat de Alexandra Dudoglo, reprezentată de avocatul Andrei Tatar, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă și drept urmare prin prisma art. 433 alin. (1) lit. f), urmează a fi considerat inadmisibil, deoarece este vădit neîntemeiat.

55. Din aceste motive, în conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f), art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Consideră inadmisibil recursul declarat de Alexandra Dudoglo, reprezentată de avocatul Andrei Tatar împotriva deciziei din 29 mai 2025 a Curții de Apel Sud, sediul Comrat.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Gheorghe Stratulat

Ion Munteanu